

بیانات مقام معظم رهبری در دیدار قشرهای گوناگون مردم از شهرهای مختلف - 28 اردیبهشت/ 1373

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

برادران و خواهران عزیز؛ بخصوص خانواده های معظم شهیدان بزرگوارمان و بالاخص عزیزانی که از راههای دور تشریف آورده و متحمل زحمت شده اید؛ خیلی خوش آمدید. این ایام جزو برجسته ترین روزهای سال است. دهه اول ذی حجه، هم به مناسبت خاطرات ارزشمندی که در ارتباط با ائمه علیهم السلام در آن وجود دارد و هم به مناسبتی که مربوط به عید «اضحی» است، عید بزرگ مسلمین است و قربانی کردن در این روز یک معنای رمزی و حائز اهمیت دارد و هم خصوصاً به مناسبت آنچه که مربوط به روز «عرفه»، روز دعا و توسل و تضرع است، دهه فرخنده ای است. اگر چه مقارنت روز عرفه با شهادت حضرت مسلم علیه السلام، جنبه مصیبت و عزا به این روز داده است، اما برکات عظیم روز عرفه، در حقیقت چنین روزی را به معنای روز عید، روز برکت و روز رحمت از طرف پروردگار به ما معرفی می کند. من می خواهم به همه شما برادران و خواهرانی که این جا تشریف دارید و به همه ملت ایران عرض کنم که این فرصتها را برای توجه به پروردگار مغتنم بشمارید.

کسی خیال نکند در زندگی ملتی که در حال سازندگی است، دعا و تضرع نقش زیادی ندارد. به عکس، ملتی که راه دشواری را در پیش روی خود دارد و می خواهد کار بزرگی را انجام دهد، در کنار کار و تلاش و مجاهدت، لازم است که باب گشاده ای برای دعا و توجه به پروردگار و استمداد از خداوند قرار دهد. شما در تاریخ اسلام مشاهده می کنید که معصومین علیهم السلام، از جمله خود نبی اکرم و امیرالمؤمنین علیهما الصلوة والسلام، در میدانهای جنگ، در صحنه های پرخطر و در هنگام کارهای بزرگ، دست توسل و دعا باز می کردند. کسی نمی تواند بگوید که پیغمبر و مسلمانان صدر اسلام، تلاش و کار نمی کردند. بالاتر از تلاش آنها دیگر تلاش وجود ندارد. در آن ده سال که پیغمبر حاکمیت جامعه اسلامی آن روز را در اختیار داشت، سالیانی یکسره توأم با کار و تلاش بود. اما در عین حال، با وجود آن کار و تلاش و در کنار آن، دعا و تضرع و انابه و استغفار و طلب و مسألت از پروردگار عالم هم جای خود را داشت. یک ملت اگر بخواهد در راه خود توفیق یابد، باید رابطه خود را با خدا درست و اصلاح کند. اگر بخواهد کارهای بزرگ انجام دهد باید از خدا استمداد کند. انسان اگر بخواهد خوف از دشمنان را از دل خود زایل کند، نباید از قدرتهای بزرگ بترسد. چون بدبختی ملتها وقتی است که از قدرتها و قلدران و قداره بندان بین المللی بترسند. یک ملت، آن وقت رو سیاه می شود و در جاده سراسیمه حسیض و بدبختی می افتد که از زورگویان عالم بترسد. اگر ملتها از زورگویان بترسند، بدبخت خواهند شد. همین طور اگر دولتها و رؤسا و مسؤولین کشورهایی که امروز در دنیا هستند از قدرتهای مدعی و گستاخ بین المللی بترسند، دست و پایشان بسته خواهد شد. راه پیشرفت یک ملت؛ راه این که یک ملت بتواند از قدرت و امکانات خود درست استفاده کند، این است که از قلدران و زورگویان و قداره بندان و سرگردنه بگیران بین المللی نترسد.

برای این که انسان از قدرتها نترسد، باید از خدا بترسد. دلی که از خوف و محبت خدا و توجه به پروردگار پر شد، دیگر از هیچ قدرتی واهمه نخواهد داشت. فایده دعا این است. راز بزرگ موفقیت امام بزرگوار ما - که می دیدید مثل کوه، استوار ایستاده بود - همان ایستادگی وی بود که از راه ارتباط با خدا به دست آورده بود. رابطه با خدا، این فایده را دارد. این که بنده گاهی روی دعا و تضرع، بخصوص برای شما جوانان تکیه می کنم، به خاطر این است که آینده کشور در دست شماست. سرنوشت این ملت در دست جوانان است و جوانان نباید در دلپایشان بیم و خوفی از قدرتها و بیگانگان و قلدران داشته باشند و فریفته آنها هم نباید بشوند. این عدم خوف و بیم و فریفتگی، از راه انس با خدا و دعا و تضرع و توجه به دست می آید، و روز عرفه که در پیش است، یکی از همین روزهای دعا و تضرع و انس با پروردگار است.

روز عرفه را قدر بدانید. در روایتی دیدم که «عرفه و عرفات را بدین خاطر چنین اسمی داده اند که در این روز و آن مکان، موقعیتی برای اعتراف به گناه در نزد پروردگار پیش می آید.» اسلام، اعتراف به گناه را در پیش بندگان، مجاز

نمی داند. کسی نباید گناهی را که انجام داده است بر زبان آورد و پیش کسی به آن اعتراف کند. اما پیش خدا، چرا. بین خودتان و خدا، بین خودمان و خدا، خلوت کنیم و به قصورهایمان، به تقصیرهایمان، به خطاهایمان و به گناهانمان که مایه روسیاهی ما، مایه بسته شدن پروبال ما و مانع پرواز ماست، اعتراف نماییم و از آنها توبه کنیم. اگر فردی بخواهد اصلاح شود، باید گناه و عیب خود را بپذیرد و در پیش خود و خدا، به آن عیب و گناه اعتراف کند. کسانی که برای خودشان هیچ عیب و خطایی قائل نیستند، هرگز اصلاح نخواهند شد. یک ملت هم، اگر بخواهد به راه راست برود، باید بفهمد که کجاها اشتباه کرده است و خطاهای او چیست و به گناه خود اعتراف کند. امروز هم اگر آحاد امت عظیم اسلامی قبول کنند که در مقابل اسلام کوتاهی کرده اند؛ اگر مسلمانان عالم تصدیق و اعتراف کنند که در دنباله روی از قدرتهای اسلامی، راه را اشتباه پیموده اند و در پذیرش فرهنگ مفسد اغوا کننده غرب، به خطا رفته اند، راهشان باز خواهد شد و خواهند توانست خودشان را اصلاح کنند. تبلیغات جهانی می خواهد ملتها را سرگرم کند تا نفهمند که راه کدام و چاه کدام است. می بینید تبلیغات و زرق و برقهای جهانی و رادیوهای بیگانه، چه در زمینه های سیاسی، چه در زمینه های اقتصادی و چه در زمینه مصرف و نظایر آن، چها می کنند! راز اصلی این که ملت ایران توانست یک قیامت دنیوی به وجود آورد، دنیایی را بیدار سازد و تحوّل عظیمی ایجاد کند، این بود که آن راه خطا و اشتباه را عوض کرد. ملتفت شد که دنباله روی از ظلمه و ستمگران و سلاطین طاغوتی، یا سکوت در مقابل آنها خطاست. لذا از این خطا برگشت و این بازگشت از خطا موجب شد که بتواند به سعادت و رستگاری برسد. شما ملت ایران، راهی را در مقابل ملتهای جهان باز کردید و پیمودید، که امروز همه روشنفکران مسلمان و صاحبان وجدانهای بیدار در دنیای اسلام، همین راه را طلب و آرزو و دنبال می کنند؛ چون راه رستگاری همین است. راه رستگاری، در نجات پیدا کردن از تحمیل و سلطه قدرتهای استکباری است. متأسفانه بعضی از کشورهای اسلامی این گونه نیستند و بعضی از ملتهای اسلامی هنوز توفیق پیمودن این راه را پیدا نکرده اند.

سران خائن و فاسد، نگذاشتند ملتها راهشان را پیدا کنند. من در مورد مسائلی که در حج امسال برای حجّاج پیش آمده است، آنچه که فعلاً می توانم عرض کنم این است که بگویم: بسیار متأسّفم از این که کسانی از برخاستن ندای توحید در کنار خانه توحید و مرکز توحید ممانعت کنند. فعلاً ما در مورد رفتار حکام و مسؤولین «حجاج» حرفی نمی زنیم تا ببینیم با حجّاج ما چگونه رفتار خواهند کرد. امروز هزاران نفر از مردم ما در آن جا هستند و ما به فضل پروردگار، جزء جزء مسائل آنها را دنبال و تعقیب می کنیم تا با کمال آسایش و سلامت فریضه خود را انجام دهند و برگردند. مسؤولین آن جا موظفند که وسایل آرامش و آسایش و سلامت انجام مناسک و فرایض را برای حجّاج ایرانی تهیه و تأمین کنند. این امری است که آنها وظیفه دارند انجام دهند و ما منتظریم که ببینیم آیا آنها با حجّاج ایرانی، طبق وظیفه خودشان، به درستی و کامل عمل خواهند کرد یا نه؟

امیدواریم که خداوند متعال، دهه اوّل ذی حجّه و این ایام با برکت را برای همه مسلمین، بخصوص برای مردم عزیز و ملت بزرگ و مؤمن و وفادار ما، مبارک فرماید. بنده امیدوارم که خداوند به شما مردم مؤمن این توفیق را بدهد که از روز عرفه برای نزدیک شدن دلهایتان به خدای متعال هر چه بیشتر استفاده کنید و این روز را قدر بدانید. عرفه روز بزرگی است. تطهیر روح و صفا دادن به نفس، برای یکایک ما در هر جا که هستیم مسأله اساسی و مهمّی است. این فرصتها را کوچک نشمارید و این مسائل را ناچیز ندانید. در راه حرکت بزرگ ملت ایران و سازندگی و پیروزی بر دشمنان و ایستادگی در مقابل زورگویان و رسیدن به اهداف عالی نظام اسلامی، ارتباط با خدا و توجه و توسّل و تصرّع به پروردگار نقش دارد. فرصت و وقت آن نیز همین اوقاتی است که معین شده است و مهمّترین آنها، یا از جمله مهمّترین آنها، روز عرفه است. امیدواریم که خداوند همه شما را مشمول رحمت و برکات خود قرار دهد. والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.